

Rozhlasový scénář

Pamětník: Pavel Teodosijev

Žákovský tým ZŠ Pod Marjánkou: Karolína Kaslová, Filip Červený, Jonáš Tybus, Nicol Nováková, Dominik Maroušek

Pedagogické vedení: Mgr. Simona Buchtová Geyerová

Nicol: Pavel Teodosijev nám vyprávěl příběh o jeho otci Konstantinovi, který se jako jeden z devíti sourozenců narodil roku 1900 na Ukrajině. Jeho dospívání krutě poznamenalo šíření zakázaného letáku, jež ho přivedlo až do vězení.

1:18-1:53 "Znění toho letáku bylo něco asi, že chtějí svobodnou Ukrajinu a tak dále, jenže ten leták se dostal do rukou policie, což byla Čeka. No, milého tátu a jeho spolužáky zavřeli a odvezli do sklepení jednoho z domů. No a tam byl můj otec 3 měsíce zavřen."

Jonáš: Někteří lidé z věznice se jednou v noci ztratili, což znamenalo, že byli vedeni tajnou sovětskou policií na popravu. Jednou takhle zmizel i sám Konstantin.

2:38- 3:04 "Bylo vedeno 9 trestanců v řadě za sebou. Nalevo od nich bylo dalších devět lidí - to byli Čekyští s těma dlouhýma puškama. A napravo od nich bylo zase 9 lidí a těch 9 napravo to byli taky Čekyští- neboli policisté. A ty vedli tadyty vězně se zkroucenýma rukama, každý jednoho k tomu popravišti."

Jediná šance na útěk nastala, když byl veden přes dvůr na popraviště. Vytrhl se policistovi a přeskočil zeď. Zesláblý se schoval v korunách stromů.

4:02 -4:09 "Až na stromě zjistil, že má zlomený palec, protože zakopl o pařez a ještě na to zjistil, že má prostřelenou nohu."

Dominik: V parku přespával dvě noci, druhou noc slezl a s postřelenou nohou utekl ke známým. Ti jej připravili na útěk přes hranice, kam se vydal v oděvu z pytlů.

7:17-7:30 "Dostal se do Polska, kde už měl mít prvotní dopis pro faráře v jednom městečku. U toho se přihlásil a ten farář se o něj postaral."

V Polsku měl jít na vojnu, ale kvůli zdravotním potížím se tak nestalo.

Jonáš: Nakonec se usadil v Československu, život mu však komplikovala tajná policie nejen kvůli jeho ukrajinskému původu, ale i kvůli jeho manželce, která byla dcerou bankéře.

16:26-17:33 "Občas přišli tajní policajti STB a vyslyšali mámu. Ale to tím způsobem, že s ní vedli nějakou takovou neutrální řeč, co dělá a jak to vypadá. A mámě to bylo nepříjemný, tak to řekla tátovi a táta přišel na takovou geniální věc- že koupil výtisk Sovětský pravdy (to bylo něco podobného jako u nás Rudý právo), no a tu pravdu rozhodil na takovej stolek u vchodu a matka říkala, že vloni když přišli, tak jeden tak mrknul na ten stolek no a pak zase udělali to povídání, co já dělám a co táta dělá a jak se máme všichni a odešli a od té doby už se neobjevili. Takže taková blbost, že viděli rudou pravdu a utekli, takhle pomohlo."

Filip: Jako dospívající vyměnil Pavel se svým kamarádem německou helmu z války za nefunkční rezavou pistoli. Netušil, co tím způsobí.

Tajná policie se o zbrani dozvěděla a přišla rodinu domů vyslychat. Maminka brala situaci s humorem a STB se nakonec spokojila s vysvětlením, že ji našel na skládce.

Nicol: Přelomovým okamžikem života Pavla Teodosijeva byla okupace Československa v roce 1968.

46:12 - 46:30 "Mě probudili letadla a já jsem si udělal na půdě takovou cimříčku a tam jsem spal a slyšel jsem hukot. Někdy ve čtyři ráno jsem se vikýřem podíval a na Ruzyni přistávala řádka letadel, no tak jsem si říkal:" No tak to je jasný, jsme okupovaní." No tak to byl největší šok."

V závěru našeho rozhovoru Pan Teodosijev vzkazuje mladým generacím, aby nepodceňovali vzdělání.

54:05-54:11 “Čím míň má člověk vzdělání, tím víc se v tom dnešním světě pohybuje jako moucha v pavučině.”